

Guðmundur Eiríksson bæjarfulltrúi, minning

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður og greinar 1929-1964.

Askja 4-1, Örk 2

1941

Gut umunder

Eiriksson

Björn fultvinn.

Gut umunder Eiriksson var
fadden at Fossnesi: ~~flørenamanna~~
kveppi 1. april 1889. Foddarvar hans
vara Eirikur Þórsson bændi i
Fossnesi, og sítari hans hans
Gutnir Þórssöðthi frá Elgra-
sangholti: ~~flørenamanna~~ kveppi.
Síðan hinsin berðr athi at Gut-
umundi. Frá Kristin mót i dr.
Göns Þfeigssonar var t.d. fötur-
systi hans og færdr. Þær fær
systurhins. Hóðunnar lengra fram
barna saman athi þeirra Gut-
umundur og Eirars skálds Benediktis-
sonar, en athi beggja mið vélja til
Danns systur göns Eirikssonar
konfarrarsváts. Þá var fötun-
umura Gutumunden, systri Gut-
nir Þórssöðthi, systri Steingrims
biskups og fær systri döthi
síðra göns Steingrimssonar og
systurhins barni mit Björn
autmann Thorsteinsson.

Gut umunder flættist hingest
til Þórssonar jönt skjálftasemnumi
1896, þá 7 ára gamall, og fór
til Sigurðar Árnasonar tré-
máts og barni hans Margrétu
Björnsdóttur. Tóku þær heim
i fótum og gengi hornum sítan
i foreldra stæti, enda andstæti
fötin hans skönumur sítan. Sig-
urður fötur hans andstæti 1907.

7

Lært at alveri er en

Lærnilear

en föstra hems fra Margit
Löfli em. mi 77 års gömäl.
Guttmundur /bjö at:t med föstra
sinni, og var med færin mikil
åtröki. Gode hems henni!
sonan stat sva sem best verðen
i hosi. Hennun við samstarfnum
Guttmundunum, sem afleitt töllelinn
Guttmund nökkrat (holtsver) - sunn
gengis, lengi minnast hlyggja þeirr
ar og vistninga, er at:t ligt:
sér : ostung hems, fegur hems
minn:st ~~þegar~~ ^{fjórum} sinnar.

* A eknuðum man Guttmund-
ur frémit: hja Sigurði: föstra
sinnar, og hunk hems fra náni
innar töltug-alvers, sem gjald-
gæft fótt: : frá degi. Tekningin
henni Guttmundur hja Stefaini:
Eiðibreyri myndskerar. Áð náni
hónum standat: Guttmundur
frémit:, og skiparmit: at nökkrum
um langa leit. Henni var einn
af fyrstu frémitum fessa
bajon, en löggilti voru til
at standa fyrir húsamriti:, ~~þa~~
það spögus reglu voru um
fist settu á mið 1914. Stórt henni
fyrir byggjingu meira húsa
og teiknet: sunn. Tí capat: hónum
vel : ítr sinni. Fótt: hems
verkunum mikill, holt: rökt og
reglu í öllum hleðrum, sem :
sunngjá hems voru, og mættu fari,
er við henni skifta, trýsta henni
sem gjálguun sér. Tant henni
og matum vel hlyggalda og
stot og stytta þeirra, en henni takili

sig vanda bændum.

Gutnumundun var fær:
færstu røt stættan levretva sinnar.
fær afjærdi horum og trivat net
margrislegum hætt. Hætt var
t.d. kommatur Træsmita fæleg-
iss um skæit ~~for~~ ~~sætjörn~~ egg-
væguravlaðndr ~~træstur~~ ~~varum~~

~~Hætt~~, ~~ætt~~: ætt: à öllum í m.
finagum, sem heldin hefja verit
til fessa, : Í m. var hætt
frá stofnum fess og stundum
i stjórn fess. Í m. fulltrivi var
hætt frá 1938 og síðan.

*

~~Hætt~~ Af hættan sögdu
en löst, at Gutnumundun varit alveg
överjulegs brauts lyja stættan bræn-
um sinnum. En braut ~~hætt~~ hætt
för ~~augu~~ ~~sigur~~ bandit net
~~færnum hætt~~, fær at ~~hætt~~ langa
bætt ~~var~~ Gutnumundun ~~var~~ einn af
færstu ~~træstur~~ ~~varum~~ : beljan midju-
num Reykjavíkum, og sá, en einna
flest trivinor stórhin blíðast à.

Gutnumundun varit allt frá
orden heft miðum hæg á
stjórninum. Á t. en fyrr illa
eg, at hætt hefji fylgt at miði
~~heimastjórnunum~~, en þó
med fullri gegnigri, fær at mit
borningarnar 1919 vor hætt
eindverðum stættunum fæbos
Höllars, en sin borningabréf vor
einnar líðast um hætt degt.

Fyrstu ~~mennum~~ : hættum
gætt flekki Gutnumundun um
heft færðist fætt um alstötur

hætt stöt gleiri
stötum.

og hæggag, at hætt hefji
á megin stjórninum, en heft
heft miðum um at um en fört
leitnum. Spytlaðargren

4 og get voldsomt øverig i
stjernemåleråden iføres hans
ven skjært.

heus 1919 i mit mægjunnarne fædd
var heum ^{indlega býldum} føðustam 1920, en
því var heim eitt horum af borgar-
umnum dinnarinni horuningar, og átt-
heum þær sat: 1920 og 1921.

~~Følgja vinnandi flottaklippum~~
~~komstur~~ Tíðin ánum síðan, sta-
1930, var Guðmundur horinn;
beyrostjóri af hálfi Sjálfstæðis-
manns og átti þann sat: a síðan.
Ínum beyrostjórnun gengdi hann
margum trúinum störfum. Þegar
ingunrefud átt: hann t.d. sat:
allra sína beyrofultvistat. Bey-
ravátnum var hann gettu hör-
tumabil beyrostjórnar. Þá ~~var~~
var hann og: framfarunrefud,
og fóður öðruars ~~taskar~~ leifar
beyrostjórnar o.s.frv. Enn var
hann allt frá 1934: mykkur-
verd legunrefud. Þegar eftirnar mats-
refud frá 1938 og til dantadey-

Af vísindjörnum vor hefur
stjórnunin: hinskeigu nefnd vit stjórnun
hefur og átt: fyrir ritum
set:

Söks mi geta fers, at;
fölegsskapp Själfstadsmanu hei;
be vann gretan werden mitat dorf,
het-; fulltrivat min en spå
minkunn; E:t:sarvel.

*
Ig spinnverren näkken let
Gutta unden aktivat einkun til
sina take mål stötta röman.
Van i bajarstjönn nijög fann
at hars rätun og föllemur
näkken, en ~~det~~ ^{det} jätte-
~~värtan~~

Ahrif Gutnunden voru

þó alls-eigi takmörkant mit þau vel
eina, enda gött Gutnunden var
eigi fæðum heyrvirkjunum, þó voru
bæðum „jánt skjálfta barn“, eins og
at framan grærin, fóru vorn
fáir ~~þessum~~ ^{þessum} vegur
liðgum þeyjanum, ófær hafi
frá bænum, alðri að heima í
sönnu slóðum: Vestur-læn-
um og öðrum sinnan vegna
mikit aðt sannan vit meangs-
borum meini, at salda. Ílli, sem
fyrir henni var, veitti henni
flögger getum, fest: : minni
fest, sem mali skift: , og va-
ðlætan at lava: vegnahunnar
stóla. Af öllu þessum hleður til-
lägen hens at it at vanta feng-
ur á metnum um. Véit eg augan
af þeyjanum alltrum, sem ~~er~~ ^{er} slóðum
var stórg, heft: fariit man
slóðum heft: almenningi:

slóðumnum sinnum

Lænmarka

bær um, og gagnvigni Gutnunden
ver oftart man lauboste spiss, at
ðrænumingum mudi að fari fima
einbvern fest, en Gutnunden
heft: gagnvigt.

Gutnunden fór liðgum
sínu fráum. Heft: sunnum henni
þó stundum mblaut ber andur
og spalstum mit eina hæip.
Ófálm, sem sæsta sunniværu
löftum mit henni, færst hins-
vega west henna til áreitan.
Líks hens, líom grændu og
frugtu, og tóldum fullum
varit að því, ef voruðar ort
henni frá x hennum.

Sutnunden var ena medan
i hesta aldrar, minlega 5-6 åra,
og med fulla stödpunkta. 'I var
intem iit somstödpunkten hans
fö förra varen, at hanne gick
enig längre bort til leks. Vart
eg färt ~~med~~ ^{rejsande} ~~bokslag~~ hans), en iit
hanne samm af handi, han em
noklant hest: storst i odda med
mörkrona. Sägt: hanen min ~~var~~^{var},
at han hest: varit ena hantur
i horn at taka, sem van varit
i, vegna förs, at hanne varit
noklant sättsalden og hest: kant
lesleka under formen lega. Eftin
fot han sutnunden at visse
enam min skeit i handi en van
fö antjänlega illa helheden. 'I
jämte lit hanne han hot berast,
at hanne gråt: min skeit at översta
frå stödpunkten. ~~Frälsas~~ Smanna: ärest

belyt: verit lagten ~~beste~~ es, at haur ~~er~~ i mitale. Fö ~~es~~ ^{är} hämmar
utan ~~er~~ i detta läge. Då min, en
es i haur, föri at haur van fö
färre än maten, fött ~~er~~ ^{är} gransk
ning, at haur ~~er~~ ^{är} ~~er~~ ^{är} ofta
hader ~~er~~ ^{är} i förra huf, en at
haur sagt at haur funfa at bitja
ning ~~er~~ ^{är} at tala ut sig utan
vibunni, og lolet: es at haur
jämför ^{är} sitt haur lit: mig vitar
en mesta mit vibundag morgon fels
es hot um, at haur veri lättum.
Haur lätt i svamp, men
lättat hafva biljet, en illkjungst
innvort is en egen sand van orsök
gjinkdoms haur.

Gutnumundur 2: níðarsögn
van öllum mörnum óháum,
hafið i móg leggið sig at leggja
og fyrsti þri aldrar at hitta ör-
num ná hinga um eigin hag:
alþiftum af opinberum miðum.
Fersi alþata ósamt gotri greind
og skapfertur gerður hengur at
lyggum almenninga ~~fullfina~~. ~~Fors~~
~~erstir~~ ~~reft~~ at notabini
~~verndast~~ Henn van : öllum
háttum sinnum og lifi : meind
fers alþiltsleysir, framtægjir
og viðurserni, sem gerð hefur
heyrjavirk at vistlegesta stær
á Íslandi. Henn var brot af
verla lajanum ~~vers~~ fers almenningi,
sem bugst hefur heyrjavirk.

Björnir Benediktsson